

BEZOEK AAN PARIJS

(12, 13, 14 November 1920)

door

CH. F. L. NORD.

In October j.l. ontving de „Fédération Dentaire Néerlandaise” een uitnodiging van de „Groupement professionnel de l'Ecole Dentaire de Paris”, om afgevaardigden te willen zenden naar het Congres, dat gehouden zou worden, ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van de Ecole Dentaire, onder eerevoorzitterschap van den president van de Republiek en onder presidium van den Minister van Hygiëne.

De Dag. Besturen der verschillende vereenigingen achtten dit een bij uitstek geschikte gelegenheid om op ongezochte wijze het contact met het buitenland weer aan te knopen, en vaardigden de heeren A. L. J. C. van Hasselt, M. de Boer en Ch. F. L. Nord af, om te Parijs resp. de Maatschappij, het Genootschap en de Tandartsen Vereeniging te vertegenwoordigen.

Vrijdagavond 12 November werd het Congres geopend met een „Assemblée Générale du Groupement de l'Ecole Dentaire de Paris et de l' Association Générale Syndicale des Dentistes de France”, welke laatste vereeniging eveneens haar 40-jarig jubileum vierde.

Aan de orde was de Hygiëne Dentaire scolaire en de kwestie van le Doctorat en chirurgie dentaire.

Zaterdagochtend 9 uur Séance de la Société d' Odontologie, waar het articulatievraagstuk behandeld werd.

's Middags om 2 uur was de officieele ontvangst der afgevaardigden en ontmoetten wij daar vertegenwoordigers van Engeland, België, Luxemburg en Spanje.

Vele landen hadden door het zoo kort te voren ontvangen der uitnoodiging geen afgevaardigden kunnen zenden en deden telegrafisch van hunne belangstelling blijken.

Om half drie begon in een der zalen van het Instituut, de Séance Solennelle, voorgezeten door den heer Breton, Minister van Hygiëne en in tegenwoordigheid van afgevaardigden van de Ministeries van Oorlog, Marine en Volksgezondheid, van Senatoren en Député's, tallooze tandheelkundige autoriteiten en een zeer groot aantal tandartsen met hunne dames.

Na een rede van den heer Godon, die een exposé gaf van de evolutie in de tandheelkunde gedurende de afgelopen 40 jaren, begon de plechtigheid van het onthullen van een groote marmeren gedenksteen, waarop in gouden letters de ongeveer 150 namen waren gegrift van de Fransche tandartsen, in den oorlog gevallen.

De Fransche vlag waarmede het gedenkteeken was bedekt werd weggenomen en onder doodsche stilte trad de chef van den Militair Tandheelkundigen Dienst naar voren en las de lijst der gesneuvelden. Na elken naam dien hij opriep klonk uit den mond van den adjudant: *Mort pour la France — Mort pour la France*, in een monotonie die aangrijpend werkte en de gedachten onverbiddelijk terugvoerden naar den grooten oorlog, waar al deze jonge levens geofferd werden voor het vaderland!

Vervolgens beklom Madme. Piérat, van de Comédie Française het podium en droeg een Ode aux Morts voor, waarna de achter in de zaal opgestelde muziek inviel, terwijl Holland een groote krans met de nationale kleuren nederlegde bij het zoeven onthulde Monument welk voorbeeld door enkele anderen (o.a. Engeland) met bloemen werd gevolgd.

Daarmede was deze plechtigheid ten einde en keerde men tot de levenden terug. Er volgde een eindelooze reeks toespraken der verschillende officieele personen, waaronder de belangrijkste en welsprekendste was van den heer Justin Godart, lid van het parlement, ond. Minister du Service de Santé militaire, die tijdens den oorlog bevel had gegeven tot

het instellen van den Mil. Tandh. Dienst. Hij deelde mede dat het hem een behoefte was hier te komen getuigen van de dankbaarheid van hen die hem hadden bewogen dien dienst in te stellen en van zijn groote bewondering voor al hetgeen de beoefenaren der tandheelkunde in die jaren hadden gepresteerd. Hij eindigde zijn met groot enthousiasme uitgesproken peroratie met den hoogsten lof, dien een Franschman te geven heeft: *La profession dentaire a bien mérité de la patrie!*

Ook de afgevaardigden uit het buitenland kregen hun beurt en van Hasselt vertolkte daar in een warm toegejuichte rede, de gevoelens van sympathie voor de slachtoffers, zoeven gehuldigd en van de vreugde dat wij weer in staat waren de oude vriendschapsbanden te hernieuwen.

Nadat een reeks van medailles waren uitgereikt aan docenten, assistenten, personeel van het Instituut, winnaars van prijsvragen etc., was de middagzitting ten einde.

Des avonds waren wij gasten aan een banquet in de schitterende feestzalen van het Paleis d'Orsay, onder tafelpresidium van den heer Strauss, senator en lid van de Académie de Médecine, waar een 150 tal collega's aanzaten.

Aan het dessert kwamen de gebruikelijke toespraken en zoo goed had v. Hasselt zich 's middags van zijn taak gekweten, dat er een spontaan applaus klonk, toen Holland als spreker werd aangekondigd en thans Coll. de Boer namens de delegatie de jubileerende Franschen hartelijk toesprak.

De heer Fontanel (Paris) deelde een en ander mede over het streven en werken van de Aide Confraternelle aux dentistes français et belges, victimes de la guerre. De getallen en cijfers die hij noemde en de toestanden die hij schilderde, zooals ze nog steeds zijn bij vele tandartsen, slachtoffers van den oorlog — bij hunne weduwen en weezen — ze stemden diep droevig, en nog jarenlang zal een beroep op de collega's moeten worden gedaan om ook maar den allerergsten nood te kunnen lenigen.

Er werden inschrijvingsbiljetten rondgegeven, en de Hollanders hebben daar toen namens de professie duizend francs

geschonken, in het vertrouwen dat de resp. Vereenigen die daad zouden goedkeuren.¹⁾

De Zondagmorgen was gewijd aan practische demonstraties en het Congres werd 's middags besloten met een vergadering waar verschillende huishoudelijke kwesties aan de orde waren.

Om 12 uur vond een bijeenkomst plaats in het Instituut van de aanwezige leden van de Fédération Dentaire Internationale, en waar Dr. v. d. Hoeven, de officieele vertegenwoordiger van Nederland, niet aanwezig was, werden wij uitgenoodigd die vergadering bij te wonen.

Dr. Aguilar (Madrid), de algemeene secretaris, deelde daar o.a. mede, dat hij den afgelopen zomer Engeland, Amerika, Frankrijk, België en Duitschland had bezocht, dat hij den voorzitter der F. D. I. (Dr. Brophy) had bezocht en dat in de te Boston gehouden vergadering van dit jaar, de Amerikanen zich verklaard hadden voor het herstel van de F. D. I. op den ouden grondslag.

Door het Dagelijksch Bestuur van de F. D. I. is nu besloten — gehoord al die meeningen — om een gewone jaarlijksche vergadering uit te schrijven, die gehouden zal worden te Madrid, omstreeks Paschen 1921 en die wordt geconvoceerd op de wijze waarop dit ook vóór den oorlog gebeurde.

Zoodat naar wij hopen over eenige maanden de F. D. I. haar nuttige bezigheden zal gaan hervatten en de eerste stappen kunnen worden gedaan om ook de internationale Congressen weer in het leven terug te roepen.

Na een gezamenlijk déjeuner, waar een zeer kameraadschappelijke en gezellige toon heerschte, namen wij afscheid van onze gulle gastheeren, die ons vele groeten meegaven voor de vrienden in Holland, en de middagtrein voerde ons weer naar het vaderland — waar wij terugkeerden — voldaan

---

¹⁾ De Ver. van Ned. Tandartsen heeft dit in hare vergadering van 20 Nov. j.l. reeds gedaan en daar het bedrag te gering werd geacht is besloten een oproep te plaatsen in dit Tijdschrift, opdat men persoonlijk nog zal kunnen bijdragen voor dit bij uitstek goede doel.

over de resultaten van onze reis; in het vertrouwen dat wij internationaal op den goeden weg zijn; in het geloof dat Holland in den vreemde en speciaal in tandheekkundige kringen, zijn oude goede naam niet heeft verloren; en dat het aanwezig zijn op dit feest der Franschen, waar zodoende ook weer eens neutrale stemmen hebben geklonken, goed heeft gedaan aan het werk dat straks te Madrid weer zal moeten worden opgenomen!
